

8

ZPRÁVODAJ

**Kvalitní projektová dokumentace -
prostředek ke zvýšení rozvojové kapacity území**

**AVIATOR and MOTO
CLUB CHARVATCE**

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice
IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

Svazek obcí

INTEGRO
Západ Českého středohoří - Poohří

Hnojnice, Hořenec, Charvatce, Jablonec, Lahovice, Mnichov, Řisuty, Sinutec, Všechlapy, Židovice

Již v době předhistorické bylo území Libčeveska osídleno. Důkazem toho je řada vykopávek z této doby. V průběhu staletí se v celé oblasti střídala řada kmenů různých kultur, po nichž zůstalo mnoho zachovalých památek (hroby, pohřebiště, užité předměty, ozdoby, atd.).

Kolem roku 500 po Kr. přicházejí na naše území germánské kmeny, především durynský, který obsadil celé území severních Čech na sto let do doby, kdy se vítězný vojevůdce Sámó stal panovníkem nad celými Čechami (asi v roce 662) a germánským kmenům zřejmě nepřál. Snažil se tedy západní hranice Velkomoravské říše osídlit migrujícími Slovy.

V 7. století po Kr. obsadili náš kraj z velké rodiny Slovanů Lučané, kteří na severu sousedili s Lemuzy, na jihovýchodě s Pšovany a na jihu s centrálním kmenem Čechů, jimž bylo souzeno stát se tvůrci jednotného národa.

Pokud se týká samostatného osídlení obce, je doložena prvním zápisem z roku 1251, pověstí o zemském dvorci, který držel Protivec z Libčevsi.

V obci lze určit první hradištní osídlení na mírném pahorku v prostoru dnešní stavby kostela a domu čp. 1 s pohostinstvím pod názvem „Na Poště“. Citovaný pozdně románský kostel Stětí sv. Jana Křtitele je jedním z nejstarších dochovaných panských kostelů v Čechách.

V roce 1742 byla ke kostelu postavena fara, dnes dům čp. 9. Asi kolem roku 1760 byla zřízena v obci farní škola. V roce 1861 měla vlastní školní budovu v okolí fary s jedním učitelem a pomocníkem (školníkem) sloužící veřejně pro okolních a přesporních asi 150 dětí.

Generální oprava kostela byla provedena v letech 1922 až 1927 za přispění státu a patrona kostela Dr. Max. Lobkowicze. Další vnější opravy na zpevnění obvodových zdí byly financovány státem začátkem devadesátých let.

Hlavní dominantou obce však tvořil libčevský zámek, obsahující ve svém jádru raně středověkou tvrz. Vlastní zámek byl postaven na vyvýšeném pahorku jižně od vsi a jednalo se o čtyřkřídlovou kromobyčejně členitou budovu, přičemž tři křídla byla zachována jako přízemní stavby a jižní křídlo bylo patrové. Hlavním přístupem byla vozová cesta začínající u vjezdu do hospodářského dvora na severovýchodě od zámku.

Libčevský zámek prošel značně složitým stavebním vývojem od panského dvorce přes tvrz, středně velké renesanční sídlo a raně barokní zámek, po pozdně barokní centrum správy velkostatku. Pokud je pravdou pověst o šlechtici Protivci z Libčevsi, je možné, že severní křídlo mohlo být postaveno již v období let 1251 – 1260. Sídlem nebo majetkem tvrze a později zámku byly dva šlechtické rody. Jako první Vřesovci z Vřesovic, původně moravský vladycký rod, který se do Čech dostal v husitských válkách. Roku 1622 byli povýšeni do stavu říšských hrabat. Libčeves vlastnili celkem 200 let. Druhý šlechtický rod byli páni ze Žerotína, jejichž dědici se stali Lobkowiczové v polovině XV. století. Tento rod se později rozdělil na dvě linie, na Hasištejnské a Popaly z Lobkowicz, kteří mimo jiné získali roku 1624 hodnost říšských knížat. Libčeves vlastnili celkem s přerušením 400 let.

Do doby bělohorské celé území ovládal národ český. Dle berní ruly z roku 1652 až 1654 byla ve vsi a okolí ještě polovina českého obyvatelstva. Němců však stále přibývalo a již roku 1664 opanovali Libčeves. Je doloženo, že v Libčevsi v té době české obyvatelstvo tvořilo pouze 34% všeho obyvatelstva. Od roku 1742 bylo v kostele kázáno výhradně německy. Došlo k uzákonění úřední řeči německé. Protože v naší oblasti nebylo české školy, hodně českých dětí si navyklo jazyku německému a za svůj jazyk mateřský a český původ se stydělo. Říkalo se jim odrodilci (renegáti). Koncem XIX. století zde nevznikají žádné sokolské jednoty ani podpůrné spolky bratrské.

V XVIII. století se rozvíjí značně hospodářství panského velkostatku v Libčevsi. Vznikají nové stavby zemědělsko hospodářské jako sýpky, stodoly a zřizují se poplužní dvory. Rozšířil se starý hospodářský dvůr jihovýchodně od zámku, stáje s chlévy, a je postaven nový ovčín a panský pivovar a rybníkem. Jedinečnost této stavby byla v tom, že celý mechanismus pivovaru a sladovny byl poháněn za pomoci žentouru, ve kterém jako hybná síla byli zapřaženi koně.

Po zrušení nevolnictví (v roce 1781) vznikají na panství sklářské manufaktury, palírny, vrchnostenské zámecké zahradnictví a dvě cihelny – v Sinutci, která ročně vyráběla 125 000 kusů cihel a v Hnojnicích s roční výrobou 160 000 cihel. Dále ve správě panského velkostatku v Libčevsi byla pískovna, kamenolom a těžba českých granátů se zpracováním.

Do správy velkostatku částečně spadaly i Lobkowiczské uhelné doly, kde se uhlí prokazatelně těžilo již od poloviny XVI. století, převážně povrchoвым způsobem. S využitím parního stroje pro vznikající průmysl vzrostla těžba hnědého uhlí a o půl století později se jej začalo využívat pro otop domácností.

Zrušení roboty v roce 1848 prudce posílilo rozvoj našeho kraje. Migrace národů při napoleonských válkách vyvolala značný pokrok v technice a ve stavbách, potřebu vzniku zpevněných komunikací i zakládání spolků podpůrných a především politických. Po nástupu Františka Josefa I. na trůn nastal rozvoj průmyslu na severu Čech. To vedlo i k rozšíření zemědělské výroby na panském velkostatku v Libčevsi a její intenzifikaci.

Kolem roku 1820 se staví první dlaždicová silnice z Kozel přes Libčeves na Lovosice. O padesát let později je v Libčevsi zřízena c. a k. poštovní stanice s přepřahem koní. Pět let nato je poštovní stanice vybavena telegrafní stanicí a je zajišťována přeprava pošty z města Mostu do Lovosic, Litoměřic a Roudnice. Poštovní stanice byla zřízena v budově čp. 1. V roce 1821 císař František I. Udělil sedláku z Želkovic patent zřizovací listinu c. k. šlechtitelské stanice pro chov ušlechtilých koní v Libčevsi. Dle Selmerovy statistické tabule bílinského okresu hřebčín existoval v Libčevsi až do roku 1900 nebo 1905, kdy se již ve statistické tabuli nevyskytuje.

V roce 1830 vzniká v Libčevsi první prokazatelný sociální spolek pod názvem Chudinská pokladna. V obci bylo 62 chudých. Řemesly v obci se zabývalo 139 osob. V obci byl též jeden ranhojič a tři porodní báby. V roce 1830 bylo provedeno první veřejné sčítání dobytčích jednotek na panství velkostatku ve vsi (376 koní, 2600 kusů hovězího dobytka a 7500 ovcí). Na velkostatku vzniká bažantnice s myslivnou o výměře 18,4 ha a byl vystavěn vrchnostenský dům celnice pro vybírání mýtného. V roce 1861 se v Libčevsi ustavuje první prokazatelný podpůrný Spolek pojišťovací proti požárům, kde bylo pojištěno 45 domů.

Rozvoji kraje a obce přispělo vybudování železniční tratě Mosteckou akciovou společností v roce 1898, která spojovala Most přes železniční uzel Obrnice s Lovosicemi a vedla přímo přes Libčeves, kde bylo postaveno nádraží s manipulačními nákladovými prostory. Úplné zděšení i obdiv vyvolalo v roce 1899 a pak ještě v roce 1904, když tu po trati na panský velkostatek dorazila parní oračka (lokomobila) výrobce Sims a Jefferes, k zajištění hluboké orby na panských polích, kterou si pořídili Lobkowiczové. Ale technický pokrok šel mílovými kroky dále. V roce 1897 byla postavena lobkowiczská elektrárna v Bílině, která vyráběla 1 184 MWh a zásobovala město, lobkowiczské doly a továrnu v Chudeřicích. Protože elektrárna

vyráběla přebytek elektřiny, byla postavena akumulátorovna. Akumulátory byly přivezeny roku 1908 na panské zahradnictví v Libčevsi a napojeny na první a jediný elektrický pluh v Čechách.

Od roku 1914 do roku 1918 se ze zemědělské výroby odvádělo vše na fronty Rakouska – Uherska. Obyvatelé trpěli persekucí ze strany úřadů a bezohlednými odvody. Na podzim roku 1918 bylo Rakousko – Uhersko politicky i hospodářsky rozloženo a dne 28. Října je vyhlášena samostatnost Československa. Na začátek dvacátých let byla v zemědělství provedena první pozemková reforma, která omezila šlechtické latifundium Lobkowiczů na panském statku v Libčevsi.

Tragická etapa československých dějin nastala po 29. září 1938 v Mnichově, kdy došlo k odtržení území osídlených obyvatelstvem německé národnosti. Libčeves byla začleněna do území Sudet, které bylo připojeno k Velkoněmecké říši. Po vypuknutí druhé světové války se veškerá zemědělská výroba soustředila na pokrytí požadavků německé armády. Od roku 1943 bylo zcela zakázáno vydání výročních zpráv seznamu padlých na frontě z řad sudetských Němců.

V roce 1945 „tisíciletá říše“ vzala za své porážkou Německa. 8. května 1945 uvítali obyvatelé Libčevsi Rudou armádu. 1. února 1946 byla v obci vyvěšena vyhláška Okresního národního výboru v Bílině, která podle dekretu prezidenta republiky ze dne 21. června 1945 čís. 12 Sb. jednala o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa. Obsahovala 40 čísel popisných z Libčevsi s obyvateli německé národnosti. Toto byla první etapa. Ve druhé probíhala revize první pozemkové reformy, která směřovala k vyvlastnění české agrární buržoazie a církve. Ve třetí etapě byl v dubnu roku 1947 vyhlášen požadavek nové pozemkové reformy. Maximální hranice pozemkové držby byla stanovena na 50 ha. Kromě toho reforma umožnila postihnout kohokoliv i když na oko se předstíralo, že se vztahuje na majetek pod touto hranicí a jen u vlastníků, kteří sami nehospodaří. Půda se přidělovala uchazečům z řad bezzemků, domkařů a malých a středních rolníků za mírnou úplatu, popř. bezúplatně. Byly tak vytvořeny soběstačné usedlosti, rodinná hospodářství s přidělem do 10 ha orné půdy a celkem do 13 ha veškeré zemědělské půdy a v rámci vnitřního osídlení přidělci až do 20 ha.

V letech 1949 až 1963 v obci na zemědělských pozemcích hospodařil Československý státní statek a Jednotné zemědělské družstvo Libčeves. V roce 1964 dochází ke sloučení obou forem hospodaření a vytváří se nový Státní statek Libčeves, který končí svou činnost v roce 1992. V obci působí ještě jedna zemědělsko hospodářská organizace a to Hospodářské družstvo, později Zemědělské zásobování a nákup, která ke skladování využívá upravených prostor bývalého panského pivovaru až do počátku demokratizace života společnosti v roce 1989.

Pokud jde o infrastrukturu obce, od konce padesátých let do osmdesátých let je možné autobusové a železniční spojení s městy Ústí nad Labem, Lovosice, Teplice, Bílina, Most, Louny. Zřídila se mateřská škola v obci a zdravotní středisko. Rozšiřuje se obchodní síť a vznikají nové služby pro občany. Je vybudována nová inženýrská síť a postavena čistička odpadních vod. Je vybudován silniční obchvat a nové bytové jednotky v panelových domech. V témže období vzniká nové zemědělské centrum společenských zemědělských podniků pod názvem SKO, které vybuduje čerpací stanici pohonných hmot. Státní statek vybuduje síť rodinných domků typu okal.

Současnost

V obci Libčeves žije trvale asi 500 obyvatel, s přilehlými obcemi celkem 900 obyvatel. Obec má historické jádro i novou moderní zástavbu. Dominantami obce je kostel Stětí sv. Jana Křtitele a zámek, který získal soukromého majitele a tím i šanci na rekonstrukci, která již započala. Libčeves leží na rozhraní čtyř okresů a je spádovou obcí pro deset přilehlých obcí. V obci sídlí mateřská škola, pošta, knihovna s internetem, obchod se smíšeným zbožím, obchod s textilem a obuví, dvě pohostinství a nové multifunkční dětské hřiště. V obci ordinuje dětský lékař a znovu i praktický lékař pro dospělé. Obec Libčeves zřizuje v přilehlých Hnojnicích Dům s pečovatelskou službou. Také obslužnost občanů je dobře zajištěna. Pracují zde klempíř, pokrývač, instalatér, dvě truhlářské firmy, opravárenské středisko aut, traktorů a zemědělských strojů, zedník, obkladač, kovodílna, dvě čerpací stanice pohonných hmot. Dopravní obslužnost je zajištěna autobusy. Mnozí naši občané dojíždějí za prací do okolních měst.

Území Libčeveska je většinou využíváno zemědělsky (sady, orná půda, pastviny).

Obec žije bohatým spolkovým životem. Působí zde dvě myslivecká sdružení, střelecký klub, šipkový klub, klub ultralehkého létání, fotbalový klub a sbor dobrovolných hasičů, kdy obec zřizuje výjezdovou jednotku JPO II. V obcích Židovice a Charvatce působí jezdecké kluby s možností ustájení koní. Tyto kluby a spolky se podílejí na životě obce (plesy, zábavy, dětské dny, a jiné akce pro veřejnost).

Obec má vlastní matriku a obřadní síň, kde pořádá svatební obřady a vítání občánků. Od roku 2001 obec vlastní svůj prapor a znak a od roku 1999 je členem svazku obcí Integro.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LIBČEVES

Sbor dobrovolných hasičů funguje v obci již od roku 1884. Byl to nejprve německý požární sbor „FEUERWEHR“ a trval do roku 1945. Od května roku 1945 nesl sbor název „SVAZ POŽARNÍ OCHRANY“. V roce 1972 byl předsedou SPO p. Jaroslav Krejčí a velitel p. Karel Fraško. Sbor začal být velmi aktivní a během roku získal 20 nových členů a založil i ženské družstvo. Sbor tak začal čítat celkem 41 členů a vlastnil jednu motorovou stříkačku přenosnou a jedno kryté auto Praga 805. V roce 1973 se zvýšil počet členů na 51 a předsedou byl zvolen p. Drahoslav Čech. V roce 1975 začíná výstavba nové požární zbrojnice, která byla dokončena v květnu 1979 slavnostním otevřením.

V roce 1980 bylo založeno družstvo mladých požárníků, jehož vedoucími se stali p. Karel Jansa a p. Václav Turek. Již v roce 1983, kdy byl zvolen p. Eduard Balog a velitelem p. Karel Jansa, disponuje sbor autocisternou CAS 706 a dvěma přenosnými stříkačkami PS 8 a PS 12. V roce 1984 sbor obdržel vozidlo AVIA 30. Ke konci roku 1989 sbor čítal v celém obvodu 144 členů a došlo k přejmenování na SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ. S postupem času docházelo k odlivu členů. V únoru roku 1995 byla svolána valná hromada, kde byl zvolen starostou sboru p. Zdeněk Prošek starší a velitelem p. Petr Záleský. Sbor čítal 26 členů.

Obecní úřad věnoval sboru starší vozidlo ŠKODA 120, které bylo upraveno na zásahové vozidlo. V roce 1996 byl velitelem zvolen p. Tomáš Turek. Vzniká opět družstvo žáků, které vede p. Václav Turek. Pět členů výjezdni jednotky se zúčastnilo záchranných prací při povodních na Moravě.

Práce s mládeží vrcholí v roce 1999, kdy se náš sbor stává organizátorem jarního kola soutěže „PLAMEN“. V roce 2002 je jednotka sboru zařazena do JPO II. Zásluhou starosty sboru p. Zdenka Proška a velitele p. Tomáše Turka a účasti na záchranných pracích při povodních narůstá prestiž sboru. Zároveň nastává problém s dosluhující technikou, jejíž stáří je již 35 let. V roce 2006 bylo zakoupeno staršího vozidlo TATRA od MUS a.s. Tento rok začal rovněž nechvalně známým požárem nelegálně navezeného odpadu v bývalém zemědělském areálu v Libčevsi.

V roce 2008 se prodalo vozidlo AVIA 30 a zakoupilo se sanitní vozidlo VW Transporter a tento vůz se zrekonstruoval na zásahové vozidlo s využitím k dopravním nehodám. V roce 2009 byl na výroční schůzi zvolen starostou sboru p. Tomáš Ekrt a velitelem p. Zdeněk Sáček ml. Došlo k nákupu vozidla ŠKODA Octavia a Dennis Rapier. Prodal se vůz VW Transporter a je již dojednáán prodej vozu ŠKODA 706. Hasiči patří mezi nejaktivnější složky v obci. Pořádají různé akce jak pro děti, tak pro dospělé jako jsou například plesy, zábavy (maškarní a mikulášské), dětské dny a dále se aktivně zúčastňují zvelebovacích akcí, které pořádá obec Libčeves.

Za SDH Libčeves
Tomáš Ekrt
starosta sboru

AVIATOR and MOTO CLUB CHARVATCE

Málokdo by hledal v takové malé vsi jako jsou Charvatce se svými 47 stálými obyvateli něco takového jako je „Letiště“. Přesto tomu tak je a mnozí návštěvníci obce, turisté a cyklisté se tady rádi zastaví.

Letiště v Charvatcích vzniklo zásluhou leteckých nadšenců na počátku devadesátých let a když jej v červenci 2002 navštívil prezident Václav Havel, bylo se již čím pochlubit. Postupným budováním, na kterém se podíleli nejen příznivci létání, ale i nadšenci z okolních vesnic, získalo letiště svoji dnešní podobu. Je tu útulná klubovna AVIATOR and MOTO CLUBU, dva hangáry pro letadla a třetí velký hangár bude dostavěn v tomto roce. Na letišti je provozováno 10 soukromých ultralehkých letadel, nejpomalejší může letět rychlostí 40 km/h a nejrychlejší až 300 km/h.

Letadly jsou zde prováděny seznamovací a vlastivědné lety po blízkém i vzdáleném okolí. Místní letka je populární díky svým vystupováním na dětských dnech v okolních obcích spojených se shozem sladkostí pro nejmenší.

Letiště je činné nejenom v leteckých sportech, ale také v motosportu. Byl zde založen společný klub, kde mimo letců jsou členy i příznivci rychlých kol. Je zde provozováno 35 malých motocyklů, mnohdy již veteránů a 10 dospělých motocyklů z toho tři vysokovýkonné Ducati. V roce 2011 se spojil charvatecký klub s motoklubem z obce Klapý a jako základna byla zvolena klubovna letiště v Charvatcích. Členové klubu pořádají pravidelné srazy spojené se spanilými jízdami po okolí. Známa je i jejich pravidelná účast na „Velkých cenách malých motocyklů“, kde obsazují vrcholné pozice.

Charvátečtí si již na provoz letiště zvykli a mnohdy nad hlasitým zvukem leteckých a motocyklových motorů přimhouří oči. Za to je jim k dispozici klubovna, mohou se zde setkávat i k pořádání soukromých akcí. Dokladem toho je i partnerství s místní organizací ČMMJ Mysliveckým sdružením Charvatce, jehož členové jsou pravidelnými návštěvníky letištní klubovny.

Mezi další populární akce patří též i tradiční „Letecký ples“ pořádaný v Libčevsi a také pravidelný silvestrovský výstup na horu Oblík spojený se zapálením svíček a vzpomínkou na ty, kteří se již na svět dívají z leteckého či moto nebe.

Za AVIATOR and MOTO CLUB CHARVATCE
Ing. Pavel Tůma

VCHYNICKÝ KVÍTEK

Obecní oslava se koná v sobotu 23. června 2012 od 13,00 hodin na návsi obce Vchynice, připraven je bohatý kulturní program, ve kterém vystoupí děti z Mateřské školy, Páni z Kostomlat předvedou rytířské souboje, divadelní hru zahraje místní ochotnický spolek Vchynické škatule, k tanci a poslechu hraje skupina Regius Band Jitky Dolejšové.

Připraveny jsou soutěže pro děti a dospělé, soutěží se i o nejlepší ovocný koláč, během slavností budou k dispozici stánky s perníkovými srdci, koláčky, cukrovou vatou a korálky, dětem bude k dispozici velká skluzavka, součástí oslav je i setkání rodáků. Zastupitelstvo obce srdečně zve všechny spoluobčany v obci žijící, ale i ty, kteří se zde narodili, prožili část svého života a odstěhovali se do jiných koutů světa. Přijďte se podívat na svoji rodnou vísku.

Myslivecké sdružení Libčeves

Myslivost v českých zemích má dlouholetou tradici a je neodmyslitelně spjata s dobrovolnou prací jednotlivců, kteří jsou většinou součástí místních mysliveckých sdružení a o jednu takovou sdružení bych rád napsal pár slov.

Myslivecké sdružení Libčeves bylo založeno v roce 1948 a po několika legislativních změnách funguje do dnešních dnů. Celkem je v něm aktivně zapojeno 23 členů, kteří se starají o zvěř na území o celkové výměře 1720 ha honební plochy.

V honitbě, která je převážně zemědělsky obdělávanou půdou s menšinovým podílem pastvin a lesů, se vyskytuje především zvěř spárkatá. Ta je zastoupena zvěří srnčí, dančí a mufloní. Největší podíl na produkci ale tvoří zvěř černá. V honitbě se dále vyskytuje liška obecná, jezevec lesní a kuna skalní. Na jaře je velmi často vidět i zajíc polní. Ze zvěře pernaté je velmi často zastoupen kohout a slepice bažanta obecného, kachna divoká, holub hřivnáč, straka a vrána obecná.

Každé sdružení má i své zasloužilé členy a mezi ně se u nás řadí nejstarší členové, a to pan Richard Johanovský, který je členem od roku 1962 a pan Jindřich Štantejský, který je členem od 1970. Letos oba slaví životní jubileum 75 let. Dalším významným členem je ing. Karel Vojč, který se významně zasloužil o pokračování naší honitby v bouřlivých letech 2002, kdy začal platit nový zákon o myslivosti.

V současnosti Myslivecké sdružení Libčeves vede staronový předseda MS pan František Novotný spolu se zasloužilým a zkušeným hospodářem panem Milanem Jansou, který tuto funkci zastává již od roku 1996 a je zároveň i členem revizní komise OMS CMMJ Louny.

Libčevesští myslivci se také významně podílí na společenském životě v obci. Velmi oblíbeným společenským večerem je „Myslivecký ples“ s bohatou tombolou, který je pořádán každoročně, a to v polovině ledna. Také na mladou generaci myslivci nezapomínají a společně s dalšími zájmovými složkami pořádají „Dětské dny“, na kterých je hlavním tahákem ochutnávka kančího guláše spojená s výstavou loveckých trofejí a u dětí velmi oblíbená střelba ze vzduchovky a ukázka loveckých palných a chladných zbraní.

V neposlední řadě se libčevesští myslivci zapojují do spolupráce s místními zemědělci a to zejména v jarním období sběrem kamení z polí, výsadbou nových stromků ale především i odlovem černé zvěře, která je doslova postrachem místních zemědělců. Největší počet ulovené černé zvěře je evidován v roce 2010 v počtu a to 103 kusů.

Závěrem tohoto krátkého povídání o Mysliveckém sdružení Libčeves chci velmi poděkovat všem předchozím starostům a také především novému starostovi Obce Libčeves panu Tomáši Ekrtovi za jejich podporu činnosti MS a také i za významnou finanční pomoc při nákupu mladých bažantů, které myslivci po odchovu vypouští do volné přírody a to přibližně v počtu 100 ks. Velký dík také patří všem členům Honebního společenstva Libčeves za jejich pochopení, podporu a vstřícnost.

Za Honební společenstvo Libčeves
Mgr. Miroslav Pokorný
honební starosta

foto: Slavnostní zahájení společného honu v areálu zámku v Libčevsi

Svazek obcí

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

NEPRODEJNÉ

Vydavatel:

SERVISO, o.p.s.

Komenského náměstí 17,

411 15 Třebívlice

Tel: 416 596 169, 416 596 237

Fax: 416 596 095,

Webové stránky: www.serviso.cz

E-mail: serviso@tiscali.cz

Tisk:

TISKÁRNA LITOMĚŘICE

Jaromír Latislav

Na Valech 33, 412 01 Litoměřice

Tel./fax.: 416 733 367

Mob.: 734 577 627

email: latisk@latisk.cz

www.latisk.cz